

(Вечерње новости, 30.1.2010)

Чудо невиђено: месецима су штрцкали шприцевима из свих медија, нарочито са телевизије. Култура страха добила је крила уз помоћ фамозног свињског грипа, којим су застрашивали земаљску куглу, најављујући пандемију историјских размера, да би се на крају испоставило да је најопаснији вирус који заиста може да уништи људе на планети Земљи – вирус дезинформације, лажи и страха. Сваком иоле образованијем човеку који је научио да користи интернет могло је да буде јасно да се ту ради о многим другим пословима, а најмање о бризи локалних медицинских прокуратора ове удаљене провинције, као и њихових великих босова из Светске здравствене организације, и да је далеко већа брига свих њих да се вакцине продају, него да се становништво заштити.

У том смислу, неко из Министарства здравља могао би да нам каже нешто више осим штуре и покајничке изјаве да ћемо можда моћи да вратимо вакцине које смо наручили, без плаћања пенала.

Извините, а ко је наручио вакцине, и коме би требало да се плаћају пенали?

Чињеница да су Срби масовно одбили да се вакцинишу била је потпуно природна реакција на агресивну кампању којом су нас застрашивали са свих страна, а узгред говори да овај народ још увек није изгубио не само здраву памет, него и природан осећај за физику, у нашем народу лаконски објашњен пословицом „што га више стежеш, то више одскаче“. Нико силом, још увек, не може да нас пелцује, бар не док се такав закон не донесе у Скупштини, наравно, под притиском европске регулативе. Министар за вакцинацију своједобно је са запрепашћењем констатовао да грађани имају веома мало поверења у Министарство здравља. Па, за тако нешто нису криви грађани, претпостављам.

Ових дана Волфганг Водарг, главни за медицину у Савету Европе, оптужио је произвођаче вакцина да су утицали на СЗО да прогласи пандемију. Ово је фармацеутским фирмама донело енормну зараду, а милиони људи су беспотребно вакцинисани против релативно благе болести.

Овај случај говори о подлости фармацеутске индустрије, доводи у питање моралност СЗО, баца сенку на идеју бриге о националном здрављу у условима предворја Шенгена, због кога су мале и небитне земље попут наше, на коленима, спремне да испуне сваки захтев који стиже из „великог света“, али можда највише од свега говори о новом опасном виртуелном ропству у коме се сви налазимо. Ово је доказ да медији могу, без икаквог проблема, да индукују панику сваке врсте, а са тим у вези и да брзометно организују „решење“. Ствар је достојна каквог научнофантастичног романа – можда никада нећемо сазнати да живимо у апсолутно измишљеном свету, затворени у симболичком подруму, попут јунака генијалне драме „Подземље“ Душка Ковачевића.

Можда ће се неко из министарства за пелцовање досетити да нам објасни како и нисмо онолико пелцовани колико је било планирано у Централном комитету за европске квоте, јер је наше министарство било лојално свом народу. Они што се јесу пелцовали под утицајем пропаганде спадају у колатералну штету.

Сетимо се само како је пред новогодишње празнике стигло упутство „са највишег места“ да се не љубимо.

Пандемија, епидемија и страх од ње могу да буде генијално средство за дисциплиновање недисциплинованих, док вакцинација остаје као последња мера, далеко профитабилнија и делотворнија и од пендрека и од затвора.

Не би ме изненадило да уљуљкани понудама Великог брата, или причврљени њиховим условима, ускоро и наши прогласе епидемију нове болести која се преноси ваздухом. Не сумњам да би неко из Министарства здравља, са највишег места, тада поручио да „не дишемо“.

Медицински скандал века можда ће нешто мало променити у СЗО, али ће сигурно променити много у свету зависном од глобалне мреже. Шта да кажем, ново моћно оружје је измишљено, и управо је тестирано. Паника и дезинформација.

Да је жив, др Гебелс би био задовољан што се са његовог пута није скренуло.